



© Këshilli i Evropës, 2021. Përkthimi jozyrtar i bërë nën Projektin "Forcimi i institucioneve të Kosovës\* në luftën kundër torturës, keqtrajtimit dhe trajtimit degradues". Projekti bashkëfinancohet nga ana e qeverisë Norvegjeze dhe Këshillit të Evropës. Ky përkthim nuk e obligon Gjykatën.

© Council of Europe, 2021. Unofficial translation made under the Project on "Strengthening Kosovo\* Institutions in Fight against Torture, Ill-treatment and Degrading Treatment". The project is funded by Norwegian government and the Council of Europe. This translation does not bind the Court.

© Conseil de l'Europe, 2021. Cette traduction non officielle a été faite dans le cadre de Project "Renforcer les institutions du Kosovo\* dans la lutte contre la torture, les mauvais traitements et les autres traitements dégradants". Le projet est financé par le gouvernement norvégien et le Conseil de l'Europe. Cette traduction ne lie pas la Cour.

\* Të gjitha referencat për Kosovën, si për territorin, institucionet apo popullsinë, në këtë tekst duhet të kuptohen në përputhje të plotë me Rezolutën 1244 të Kombeve të Bashkuara dhe pa ndonjë paragjykim për statusin e Kosovës

\*All references to Kosovo, whether the territory, institutions or population, in this text shall be understood in full compliance with United Nations Security Council Resolution 1244 and without prejudice to the status of Kosovo.

\* Toute référence au Kosovo mentionnée dans ce texte, qu'elle concerne le territoire, les institutions ou la population, doit se comprendre en plein conformité avec la Résolution 1244 du Conseil de Sécurité de l'Organisation des Nations Unies et sans préjuger du statut du Kosovo.

Fletë faktesh – Dhuna në Familje

Nëntor 2020

Kjo fletë faktesh nuk obligon gjykatën dhe nuk është e plotë

## Dhuna në familje

"... [Ç]ështja e dhunës në familje, e cila mund të marrë forma të ndryshme duke filluar nga dhuna fizike në psikologjike ose abuzimi verbal ... është një problem i përgjithshëm që shqetëson të gjitha shtetet anëtare dhe që jo gjithmonë del në sipërfaqe pasi që shpesh ndodh brenda marrëdhënieve personale ose qarqeve të mbyllura dhe nuk preken vetëm gratë. Gjykata [Evropiane] [për të Drejtat e Njeriut] pranon që burrat mund të jenë gjithashtu viktimat të dhunës në familje dhe, vërtetë, që edhe fëmijët shpesh janë viktimat të fenomenit, qoftë drejtpërdrejt apo tërthorazi.

..." ([Opuz k. Turqisë](#), aktgjykim i 9 qershorit 2009, § 132).

## E drejta për jetë (Neni 2 i Konventës Evropiane për të Drejtat e Njeriut)

### Kontrovë k. Sllovakisë

31 maj 2007

Më 2 nëntor 2002, aplikanti paraqiti një ankesë penale kundër burrit të saj për sulmin ndaj saj dhe rrahjen e saj me një kablo elektrike. E shoqëruar nga burri i saj, ajo më vonë u përpoq të tërhiqte ankesën e saj penale. Si pasojë, ajo e modifikoi ankesën në mënyrë të tillë që veprimet e pretenduara të burrit të saj të trajtoheshin si një shkelje e lehtë e cila nuk bëri thirrje për ndonjë veprim tjetër. Më 31 dhjetor 2002, burri i saj vrau vajzën dhe djalin e tyre, të lindur në vitin 1997 dhe 2001. Para Gjykatës Evropiane të të Drejtave të Njeriut, aplikanti pretendoi se policia, e vetëdijshme për sjelljen abuzive dhe kërcënuese të burrit të saj, nuk kishte arritur të merrte veprime të përshtatshme për të mbrojtur jetët e fëmijëve të saj. Ajo më tej u ankua se nuk ishte e mundur që ajo të merrte kompensim.

Gjykata Evropiane e të Drejtave të Njeriut vendosi që kishte **shkelje të Nenit 2** (e drejta për jetë) e Konventës Evropiane për të Drejtat e Njeriut, në lidhje me dështimin e autoriteteve për të mbrojtur jetët e fëmijëve të aplikantit. Ajo vuri në dukje se situata në familjen e aplikantit ishte e njohur për policinë lokale duke pasur parasysh ankesën penale të nëntorit 2002 dhe thirrjet telefonike emergjente në dhjetor 2002. Gjatë reagimit, sipas ligjit në fuqi, policia ishte e obliguar të: regjistronte ankesën penale të aplikantit; fillonte menjëherë një hetim penal dhe procedurat penale kundër burrit të aplikantit; mbante një regjistër të duhur të thirrjeve emergjente dhe të këshillonte ndërrimin e ardhshëm për situatën; dhe, të ndërmernte veprime në lidhje me pretendimin se burri i aplikantit kishte një armë dhe e kishte kërcënuar se do ta përdorte atë. Sidoqoftë, njëri nga zyrtarët e përfshirë madje kishte ndihmuar aplikantin dhe burrin e saj gjatë modifikimit të ankesës së saj penale të nëntorit 2002 në mënyrë që ajo të mund të trajtohej si një kundërvajtje që nuk do të kërkonte ndonjë veprim të mëtejshëm. Si përfundim, siç e kishin vërtetuar gjykatat vendore dhe qeveria slovake e kishte pranuar, policia kishte dështuar në obligimet e veta dhe pasoja e drejtpërdrejtë e këtyre dështimeve kishte qenë vdekja e fëmijëve të aplikantit. Gjykata më tej konstatoi se kishte **shkelje të Nenit 13** (e drejta për mjete juridike efektive) të Konventës, pasi që aplikanti duhet të ishte në gjendje të kërkonte kompensim për dëmin jo-material, por asnjë mjet i tillë juridik nuk ishte në dispozicion të asaj.

### **Branko Tomašić dhe të tjerë k. Kroacisë**

15 janar 2009

Aplikantët ishin të afërm të një foshnje dhe nëna e tij, burri/babai i të cilave i vrau të dy ato dhe veten një muaj pasi u lirua nga burgu, ku ai ishte mbajtur pasi që kishte bërë të njëjtat kërcënime me vdekje. Fillimisht ai u urdhërua t'i nënshtrohej trajtimit të detyrueshëm psikiatrik ndërsa ishte në burg dhe pas lirim, sipas nevojës, por gjykata e apelit urdhëroi që trajtimi i tij të ndalet me lirim e tij. Aplikantët u ankuan, në veçanti se shteti kroat nuk kishte arritur të merrte masa adekuate për të mbrojtur fëmijën dhe nënën e tij dhe nuk kishte kryer një hetim efektiv për përgjegjësinë e mundshme të shtetit për vdekjet e tyre.

Gjykata vendosi që kishte **shkelje të Nenit 2** (e drejta për jetë) të Konventës, për shkak të mungesës së hapave të duhur të autoriteteve kroate për të parandaluar vdekjet e fëmijës dhe nënës së tij. Ajo vuri në dukje në veçanti se gjetjet e gjykatave vendore dhe konkluzionet e ekzaminimit psikiatrik padyshim treguan se autoritetet kishin qenë të vetëdijshme se kërcënimet e bëra kundër jetës së nënës dhe fëmijës së saj ishin serioze dhe se të gjithë hapat e arsyeshëm duhej të ishin ndërmarrë për t'i mbrojtur ata. Gjykata më tej vuri në dukje disa mangësi në sjelljen e autoriteteve: megjithëse raporti psikiatrik i hartuar për qëllimet e procedimit penal kishte theksuar nevojën për trajtimin e vazhdueshëm psikiatrik të bashkëshortit, qeveria kroate kishte dështuar të provonte se një trajtim i tillë kishte qenë në të vërtetë dhe siç duhet është administruar; dokumentet e paraqitura treguan se trajtimi i bashkëshortit në burg kishte të bënte me seanca bisede me personelin e burgut, asnjëri prej të cilëve nuk ishte psikiatër; as rregulloret përkatëse dhe as aktgjykimi i gjykatës që urdhëron trajtim të detyrueshëm psikiatrik nuk kishin dhënë detaje të mjaftueshme se si do të administrohej trajtimi; dhe, së fundmi, bashkëshorti nuk ishte ekzaminuar para se të dilte nga burgu për të vlerësuar nëse ai ende paraqiste rrezik për fëmijën dhe nënën e tij. Prandaj, Gjykata arriti në përfundimin se autoritetet përkatëse vendore nuk kishin marrë masa adekuate për të mbrojtur jetët e tyre.

### Opuz k. Turqisë

9 qershor 2009

Shih më poshtë, nën "Ndalimi i diskriminimit".

### Durmaz k. Turqisë

13 nëntor 2014

Vajza e aplikantit vdiq në spital pasi bashkëshorti i saj e kishte çuar atë në departamentin e emergjencës, duke informuar mjekët se kishte marrë një mbidozë ilaçesh. Kur u mor në pyetje nga policia, ai gjithashtu deklaroi se çifti kishte pasur një grindje në të njëjtën ditë dhe ai e kishte goditur atë. Babai i së ndjerës më pas paraqiti një ankesë te prokurori, duke deklaruar se ajo nuk ishte vetëvrarë dhe duke pretenduar se bashkëshorti i saj ishte përgjegjës për vdekjen e saj. Hetimi nga prokurori arriti në përfundimin se ajo kishte kryer vetëvrasje. Një kundërshtim nga aplikanti u rrëzua nga gjykatat vendore. Para Gjykatës, aplikanti u ankua se hetimi për vdekjen e vajzës së saj kishte qenë joefektiv.

Gjykata vendosi që kishte **shkelje të Nenit 2** (e drejta për jetë) e Konventës në aspektin e saj procedural për shkak të dështimit të autoriteteve turke për të kryer një hetim efektiv për vdekjen e vajzës së aplikantit. Ashtu si në rastin *Opuz* (shih më lart), ajo vuri në dukje veçanërisht se dhuna në familje preku kryesisht gratë dhe se pasiviteti i përgjithshëm dhe diskriminues gjyqësor në Turqi krijoi një klimë që ishte e favorshme për dhunën në familje.

### Civek k. Turqisë

23 shkurt 2016

Ky rast kishte të bënte me vrasjen e nënës së aplikantëve nga babai i tyre. Aplikantët u ankuan në veçanti se autoritetet turke kishin dështuar në obligimin e tyre për të mbrojtur jetën e nënës së tyre.

Gjykata vendosi se kishte **shkelje të Nenit 2** (e drejta për jetë) të Konventës. Ajo konstatoi, në veçanti, se edhe pse autoritetet turke ishin informuar për kërcënimin e vërtetë dhe serioz për jetën e nënës së aplikantëve dhe pavarësisht ankesave të saj të vazhdueshme për kërcënime dhe ngacmime, ata nuk kishin arritur të merrnin masat e arsyeshme në dispozicion të tyre për të parandaluar atë të vritej nga bashkëshorti i saj.

### **Halime Kılıç k. Turqisë**

28 qershor 2016

Shih më poshtë, nën "Ndalimi i diskriminimit".

### **Talpis k. Italisë**

2 mars 2017

Ky rast kishte të bënte me dhunën bashkëshortore të vajtuar nga aplikanti, gjë që rezultoi në vrasjen e djalit të saj dhe vetë vrasjen e saj në tentativë.

Gjykata vendosi që kishte **shkelje të Nenit 2** (e drejta për jetë) të Konventës shkak të vrasjes së djalit të aplikantit dhe vetë vrasjes së saj në tentativë. Ajo konstatoi, në veçanti, se duke mos marrë masa të shpejta mbi ankesën e paraqitur nga aplikanti, autoritetet italiane e kishin privuar atë ankesë nga çdo efekt, duke krijuar një situatë të mosndëshkimit të favorshme për përsëritjen e akteve të dhunës, gjë që më pas çoi në vrasjen në tentativë të aplikantit dhe vdekjen e djalit të saj. Prandaj autoritetet kishin dështuar në detyrimin e tyre për të mbrojtur jetën e personave në fjalë. Gjykata gjithashtu vendosi që kishte **shkelje të Nenit 3** (ndalimi i trajtimit çnjerëzor ose degradues) të Konventës për shkak të dështimit të autoriteteve në detyrimin e tyre për të mbrojtur aplikantin ndaj akteve të dhunës në familje. Në lidhje me këtë, ajo vuri në dukje në veçanti se aplikanti kishte jetuar me fëmijët e saj në një klimë dhune mjaft serioze për t'u kualifikuar si keqtrajtim dhe se mënyra në të cilën autoritetet kishin kryer procedimet penale tregonte pasivitetin gjyqësor, i cili ishte e papajtueshme me Nenin 3. Së fundmi, Gjykata vendosi që kishte **shkelje të Nenit 14** (ndalimi i diskriminimit) të Konventës **bashkë me Nenin 2 dhe 3**, duke konstatuar se aplikanti kishte qenë viktimë e diskriminimit si grua për shkak të mosveprimit të autoritetet, të cilat e kishin nënvlerësuar dhunën në fjalë dhe kështu në thelb e kishin miratuar atë.

### **Tërshana k. Shqipërisë**

4 gusht 2020

Ky rast kishte të bënte me një sulm me acid mbi aplikantin në vitin 2009. Aplikanti dyshoi se ish-bashkëshorti i saj, të cilin ajo e akuzoi për dhunë në familje, fshihej pas sulmit. Ajo pretendoi në veçanti se autoritetet shqiptare nuk kishin arritur të merrnin masa për ta mbrojtur atë nga sulmi me acid dhe për të kryer një hetim të shpejtë dhe efektiv për identifikimin, ndjekjen penale dhe ndëshkimin e sulmuesit të saj.

Gjykata vendosi që **nuk kishte shkelje të Nenit 2** (e drejta për jetë) të Konventës në aspektin e tij material, duke konstatuar se shteti shqiptar nuk mund të mbahej përgjegjës për sulmin. Ajo vuri në dukje veçanërisht se, nëse shteti do të kishte qenë në dijeni të një rreziku për aplikantin, do të kishte qenë detyra e tij të merrte masa parandaluese. Në rastin aktual, megjithatë, autoritetet kombëtare kishin konstatuar vetëm për sjelljen e dhunshme të ish-bashkëshortit të aplikantit pas incidentit. Nga ana tjetër, Gjykata vendosi që kishte **shkelje të Nenit 2** në aspektin e saj procedural, duke konstatuar se reagimi i autoriteteve ndaj sulmit me acid kishte qenë joefektiv. Në këtë drejtim, ajo vuri në dukje veçanërisht se hetimi mbi sulmin, i cili kishte karakteristikat e dhunës me bazë gjinore dhe për këtë arsye duhej të kishte nxitur autoritetet të reagonin me kujdes të veçantë, madje nuk kishin qenë në gjendje ta identifikonin as substancën e hedhur mbi të. Për më tepër, hetimi u ndal në vitin 2010, pa e identifikuar personin përgjegjës, dhe aplikantit nuk i ishte dhënë asnjë informacion në lidhje me progresin e hetimit, pavarësisht kërkesave të saj.

### **Kërkesa në pritje**

#### **Kurt k. Austrisë (kërkesa nr. 62903/15)**

4 korrik 2019 - rasti iu referua Dhomës së Madhe në nëntor 2019

Ky rast ka të bëjë me vrasjen e një djali tetë vjeçar nga babai i tij pas pretendimeve të mëparshme nga nëna për dhunën në familje. Kjo e fundit ankohet se autoritetet austriake nuk arritën ta mbrojnë atë dhe fëmijët e saj nga burri i saj i dhunshëm.

Në [aktgjykimin](#) e Dhomës më 4 korrikut 2019, Gjykata trajtoi lëndën nën aspektin material të Nenit 2 (e drejta për jetë) të Konventës. Dhoma vendosi, unanimisht, se **nuk kishte shkelje të Nenit 2** të Konventës, duke konstatuar në veçanti se autoritetet vendore kishin të drejtë të konkludonin se një masë tjetër përveç urdhrit të ndalimit që ishte lëshuar ndaj babait, të tilla si para- paraburgimi, nuk ishte garantuar në rrethanat e njohura prej tyre. Prandaj, ata nuk kishin dështuar të respektonin detyrën e tyre sipas Nenit 2 për të mbrojtur djalin e aplikantit nga babai i tij i dhunshëm.

Më 4 nëntor 2019, Paneli i Dhomës së Madhe [e pranoi](#) kërkesën e aplikantit që rasti t'i referohej Dhomës së Madhe.

Më 17 qershor 2020, Dhoma e Madhe mbajti një [seancë dëgjimore](#) përmes videokonferencës për rastin.

#### **Tkhelidze k. Gjeorgjisë (nr. 33056/17)**

Kërkesa i është komunikuar qeverisë gjeorgjiane më 23 qershor 2017

Ky rast kishte të bënte me vrasjen e vajzës së aplikantëve nga bashkëshorti i saj. Aplikanti pretendon në veçanti se autoritetet vendore kishin dështuar në obligimin e tyre për të mbrojtur jetën e vajzës së tyre.

Gjykata dha njoftimin për kërkesën tek qeveria gjeorgjiane dhe u bëri pyetje palëve sipas Neneve 2 (e drejta për jetë), 14 (ndalimi i diskriminimit) dhe 35 (kriteret e pranueshmërisë) të Konventës.

## **Ndalimi i torturës dhe trajtimit çnjerëzor ose degradues (Neni 3 i Konventës)**

### **Dështimi i pretenduar nga autoritetet për të siguruar mbrojtjen e duhur nga dhuna në familje**

#### **E.S. dhe të tjerë k. Sllovakisë (nr. 8227/04)**

15 shtator 2009

Në vitin 2001, aplikanti i parë u largua nga bashkëshorti i saj dhe bëri një ankesë penale kundër tij për keqtrajtim të saj dhe fëmijëve të saj (të lindur në vitin 1986, 1988 dhe 1989) dhe abuzimit seksual të një prej vajzave të tyre. Ai u dënua për dhunë dhe abuzim seksual dy vjet më vonë. Kërkesa e saj që burri i saj të urdhërohej të largohej nga shtëpia e tyre u hodh poshtë, megjithatë, gjykata konstatoi se nuk kishte kompetencë të kufizonte hyrjen e burrit të saj në pronë (ajo vetëm mund të përfundonte qiramarrjen kur të jenë divorcuar). Prandaj, aplikanti i parë dhe fëmijët e saj u detyruan të largoheshin nga miqtë dhe familja e tyre dhe dy prej fëmijëve u desh të ndryshonin shkollën. Ata u ankuan se autoritetet nuk kishin arritur t'i mbronin ata në mënyrë adekuate nga dhuna në familje.

Gjykata vendosi se Sllovakia nuk i kishte siguruar aplikantit të parë dhe fëmijëve të saj mbrojtje të menjëhershme nga dhuna e burrit të saj, në **kundërshtim me Nenin 3** (ndalimi i trajtimit çnjerëzor ose degradues) **dhe Nenin 8** (e drejta për jetë private dhe familjare) të Konventës. Ajo vuri në dukje se, duke pasur parasysh natyrën dhe ashpërsinë e pretendimeve, aplikanti i parë dhe fëmijët e saj kishin kërkuar mbrojtje menjëherë, jo një ose dy vjet më vonë. Aplikanti i parë më tej nuk ishte në gjendje të aplikonte për të ndërprerë qiramarrjen derisa divorci i saj u finalizua në maj 2002, ose të aplikonte për një urdhër që përjashtonte ish-bashkëshortin e saj nga shtëpia martesore deri pas ndryshimit të ligjit në janar 2003. Prandaj, ajo kishte qenë pa mbrojtje efektive për veten dhe fëmijët e saj gjatë kësaj kohe.

### **Eremia dhe të tjerët k. Republikës së Moldavisë**

28 maj 2013

Shih më poshtë, nën "Ndalimi i diskriminimit".

Shih edhe: **Munteanu k. Republikës së Moldavisë**, aktgjykim i 26 majit 2020.

### **Rumor k. Italisë**

27 maj 2014

Shih më poshtë, nën "Ndalimi i diskriminimit".

### **M.G. k. Turqisë (nr. 646/10)**

22 mars 2016

Shih më poshtë, nën "Ndalimi i diskriminimit".

### **N.P. dhe N.I. k. Bullgarisë (nr. 72226/11)**

3 maj 2016 (vendim mbi pranueshmërinë)

Aplikantët, një grua dhe djali i saj i mitur, u ankuan se ishin viktime të dhunës në familje dhe për dështimin e autoriteteve bullgare për të marrë masat e nevojshme për t'i mbrojtur ata nga veprimet e dhunshme të shoqëruesit dhe babait të tyre.

Gjykata e shpalli kërkesën të papranueshme si qartazi të pabazuar, duke mos konstatuar asnjë shkelje të detyrimeve pozitive të shtetit sipas Nenit 3 (ndalimi i trajtimit çnjerëzor ose degradues), Nenit 13 (e drejta për mjete juridike efektive) ose Nenit 14 (ndalimi i diskriminimit) të Konventës. Ajo vuri në dukje veçanërisht se autoritetet bullgare, në kohë të përshtatshme, kishin ndërmarrë disa lloje të hapave të duhur për të mbrojtur integritetin fizik të aplikantëve.

### **Talpis k. Italisë**

2 mars 2017

Shih më lart, nën "E drejta për jetë".

### **Bălsan k. Rumanisë**

23 maj 2017

Shih më poshtë, nën "Ndalimi i diskriminimit".

### **Volodina k. Ruisë**

9 korrik 2019

Shih më poshtë, nën "Ndalimi i diskriminimit".

Shih edhe: **Barsova k. Ruisë**, aktgjykimi (Komiteti) i 22 tetorit 2019.

Pamjaftueshmëria e pretenduar e hetimeve ndaj ankesave për dhunë në familje

### **E.M. k. Rumanisë (nr. 43994/05)**

30 tetor 2012

Aplikanti pretendoi në veçanti se hetimi ndaj ankesës së saj penale për dhunë në familje të kryer në prani të vajzës së saj, të moshës një vjeç e gjysmë, nuk kishte qenë efektiv. Gjykatat rumune kishin hedhur poshtë ankesat e aplikantit me arsyetimin se pretendimet e saj se bashkëshorti i saj kishte ushtruar dhunë mbi të nuk ishin dëshmuar.

Gjykata vendosi që kishte shkelje të Nenit 3 (ndalimi i trajtimit çnjerëzor ose degradues) të Konventës në aspektin e saj procedural, duke konstatuar se mënyra në të cilën hetimi ishte kryer nuk i kishte ofruar aplikantit mbrojtjen efektive të kërkuar nga Neni 3. Ajo vuri në dukje në veçanti se, gjatë paraqitjes së ankesës së saj të parë, aplikanti kishte kërkuar ndihmë dhe mbrojtje nga autoritetet për veten dhe vajzën e saj kundër sjelljes agresive të bashkëshortit të saj. Përkundër faktit se korniza ligjore parashikonte bashkëpunim midis autoriteteve të ndryshme dhe masave jo-gjyqësore për të identifikuar dhe siguruar masa në lidhje me dhunën në familje, dhe megjithëse vërtetimi mjekësor siguronte prova *prima facie* të pretendimeve të aplikantit, ai nuk u duk nga shkresat e lëndës se qe ndërmarrë ndonjë hap për atë qëllim.

### **Valiulienë k. Lituanisë**

26 mars 2013

Ky rast kishte të bënte me ankesën nga një grua që ishte viktimë e dhunës në familje në lidhje me dështimin e autoriteteve për të hetuar pretendimet e saj për keqtrajtim dhe për t'i kërkuar llogari partnerit të saj.

Gjykata vendosi që kishte **shkelje të Nenit 3** (ndalimi i trajtimit çnjerëzor ose degradues) të Konventës, duke konstatuar se praktikata në fjalë në këtë rast dhe mënyra në të cilën mekanizmat e ligjit penal ishin zbatuar nuk i kishin siguruar aplikantit mbrojtje adekuate ndaj akteve të dhunës në familje. Në veçanti, kishte vonesa në hetimin penal dhe prokurori publik kishte vendosur të ndërpresë hetimin.

### **D.P. k. Lituanisë (nr. 27920/08)**

22 tetor 2013 (vendimi për largim)

Aplikanti u martua në vitin 1989 dhe çifti u divorcua në vitin 2001. Ata kishin katër fëmijë (të lindur në 1988, 1990, 1992 dhe 2000). Aplikanti u ankua në veçanti se procedurat penale në lidhje me ish-bashkëshortin e saj për rrahje të qëllimshme dhe sistematike të shkaktuara asaj dhe tre fëmijëve të tyre të mëdhenj ishin zgjatur dhe rasti nuk ishte shqyrtuar brenda një kohe të arsyeshme. Si rezultat, ajo paraqiti, prokuroria kishte parashkruar ndjekjen penale dhe ish-bashkëshorti i saj nuk e kishte marrë dënimin e duhur nga gjykata.

Pas dështimit të përpjekjeve për të arritur një zgjidhje miqësore, qeveria lituaneze informoi Gjykatën në shtator 2012 se ata propozuan të bënin një deklaratë të njëanshme me qëllim të zgjidhjes së çështjes së përgjegjësisë së shtetit për dështimin për të parandaluar dhunën në familje, të ngritur sipas kërkesës. Në dritën e praktikës gjyqësore të Gjykatës dhe rrethanave të rastit në fjalë, qeveria në mënyrë të konsiderueshme pranoi se mënyra në të cilën mekanizmat e ligjit penal ishin zbatuar në këtë rast ishte me defekt për sa i përket procedurave, në pikën e konstituimit të shkeljes së detyrimeve pozitive të shtetit sipas Nenit 3 (ndalimi i trajtimit çnjerëzor ose degradues) të Konventës. Duke marrë parasysh termet e deklaratës së qeverisë dhe të modaliteteve për të siguruar pajtueshmërinë me ndërmarrjet e përmendura në të, Gjykata vendosi ta **heqë kërkesën nga lista e lëndëve të saj** në përputhje me Nenin 37 (heqja e kërkesave) të Konventës.

### **D.M.D. k. Rumanisë (nr. 23022/13)**

3 tetor 2017

Shih më poshtë, nën "E drejta për gjykim të drejtë".

### **Buturuqë k. Rumanisë**

11 shkurt 2020

Shih më poshtë, nën "E drejta për respektimin e jetës private dhe familjare dhe korrespondencën".

## Rreziku i pretenduar për t'iu nënshtruar dhunës në familje në rast dëbimi

### **N. k. Suedisë (nr. 23505/09)**

20 korrik 2010

Aplikanti, një shtetase afgane, arriti në Suedi me bashkëshortin e saj në vitin 2004. Kërkesat e tyre për azil iu refuzuan disa herë. Në vitin 2005 aplikanti u nda nga bashkëshorti i saj. Në vitin 2008 kërkesa e saj për divorcim u refuzua nga gjykatat suedeze pasi ato nuk kishin asnjë autoritet për ta zgjidhur martesën për sa kohë që aplikanti nuk banonte legalisht në vend. Bashkëshorti i saj e informoi gjykatën se ai kundërshtonte divorcin. Ndërkohë, aplikanti pa sukses kërkoi nga Bordi Suedez i Migracionit që të rivlerësonte rastin e saj dhe ta ndalonte deportimin e saj, duke pretenduar se ajo rrezikonte dënimin me vdekje në Afganistan pasi kishte kryer shkelje të kurorës duke filluar një marrëdhënie me një suedez dhe se familja e saj e kishte refuzuar atë.

Gjykata vendosi që **dëbimi** i aplikantit nga Suedia në Afganistan **do të përbënte një shkelje të Nenit 3** (ndalimi i trajtimit çnjerëzor ose degradues ose ndëshkimit) të Konventës duke konstatuar se, në rrethanat e veçanta të rastit në fjalë, kishte arsye materiale për të besuar se nëse deportohej në Afganistan, ajo do të përballej me rreziqe të ndryshme kumulative të hakmarrjes nga bashkëshorti i saj, familja e tij, familja e saj dhe nga shoqëria afgane që binte në Nenin 3. Gjykata vuri në dukje në veçanti se fakti që aplikanti donte të divorcohej nga bashkëshorti i saj dhe nuk donte të jetonte më me të, mund të rezultonte në pasoja serioze që kërcënojnë jetën. Në të vërtetë, Akti i Statusit Personal Shiit të Prillit 2009 kërkonte që gratë t'u bindeshin kërkesave seksuale të bashkëshortëve të tyre dhe të mos dilnin nga shtëpia pa leje. Raportet kishin treguar më tej se rreth 80% e grave afgane ishin prekur nga dhuna në familje, veprime të cilat autoritetet i panë të ligjshme dhe për këtë arsye nuk i ndoqën penalisht. Së fundmi, për t'iu drejtuar policisë ose një gjykate, një gruajë iu desh të kapërcente zhurmën publike që prek gratë që lanë shtëpitë e tyre pa një kujdestar mashkull. Rreziku i përgjithshëm i treguar nga statistikat dhe raportet ndërkombëtare nuk mund të injorohet.

## E drejta për gjykim të drejtë (Neni 6 i Konventës)

### Wasiewska k. Polonisë

2 dhjetor 2014 (vendim mbi pranueshmërinë)

Në vitin 1997, aplikanti dhe bashkëshorti i saj u divorcuan. Para divorcit ish-bashkëshorti i aplikantit e kishte dëbuar atë nga banesa e tyre. Ai i ndryshoi kyçët dhe e parandaloi aplikantin të hynte në të për të marrë sende personale që i përkisnin asaj, vajzës dhe mbesës së tyre. Aplikanti ankohet në veçanti për dështimin e autoriteteve për të zbatuar aktgjykimet e tyre duke urdhëruar dëbimin e ish-bashkëshortit të saj nga banesa që ajo zotëron. Ajo më tej ankohet se është e pamundur që ajo të iniciojë një hetim penal kundër ish-bashkëshortit të saj, i cili e bëri të pamundur që ajo të kishte qasje në sendet e saj të lëna në banesë dhe në vetë banesën.

Gjykata konsideroi se ankesa e aplikantit në lidhje me dështimin e autoriteteve për të zbatuar urdhrin e dëbimit kundër ish-bashkëshortit të saj nga banesa duhet të shqyrtohej sipas Nenit 6 (e drejta për gjykim të drejtë) të Konventës. Duke konstatuar se aplikanti nuk kishte shteruar mjetet juridike vendore në këtë drejtim, ajo deklaroi që ankesa ishte **e papranueshme**, në përputhje me Nenin 35 (kriteret e pranueshmërisë) të Konventës. Gjykata gjithashtu vendosi që pjesa e mbetur e kërkesës ishte **e papranueshme** (qartazi e pabazë).

### D.M.D. k. Rumanisë (nr. 23022/13)

3 tetor 2017

Ky rast kishte të bënte me procedurat e paraqitura nga aplikanti kundër babait të tij për abuzim në familje. Procedurat në fjalë kishin zgjatur mbi tetë vjet dhe përfunduan me dënimin e babait për abuzimin fizik dhe mendor të fëmijës së tij. Aplikanti u ankua se ato procedura kishin qenë joefektive dhe se nuk i ishte dhënë dëmshpërblim. Veçanërisht, gjykatat vendore kishin konstatuar në shkallën e fundit se ato nuk kishin pse të shqyrtonin çështjen e kompensimit pasi as ai dhe as prokurori nuk kishin bërë një kërkesë të tillë përpara gjykatave më të ulëta.

Gjykata vendosi që kishte **shkelje të Nenit 3** (ndalimi i trajtimit çnjerëzor ose degradues) të Konventës sepse hetimi mbi pretendimet e abuzimit kishte zgjatur shumë dhe ishte dëmtuar nga mangësi të tjera serioze. Në këtë drejtim, ajo rikujtoi në veçanti se shtetet kontraktuese duhet të përpiqen të mbrojnë dinjitetin e fëmijëve dhe se, në praktikë, kjo kërkonte një kornizë të përshtatshme ligjore për të mbrojtur fëmijët nga dhuna në familje. Në këtë aktgjykim Gjykata gjithashtu vendosi që kishte **shkelje të Nenit 6 § 1** (e drejta për gjykim të drejtë) të Konventës sepse gjykatat vendore nuk kishin shqyrtuar bazueshmërinë e ankesës së aplikantit në lidhje me dështimin për t'i dhënë atij kompensim, pavarësisht se është formuluar qartë në ligjin vendor se ata obligohen për të vendosur mbi çështjen e kompensimit në një rast që ka të bëjë me një të mitur, edhe pa një kërkesë zyrtare nga viktimat.



## E drejta për respektimin e jetës private dhe familjare dhe korrespondencën (Neni 8 i Konventës)

Detyra e shtetit për të mbrojtur integritetin fizik dhe psikologjik të individëve

### **Bevacqua dhe S. k. Bullgarisë**

12 qershor 2008

Aplikanti i parë, që pretendoi se ishte goditur rregullisht nga bashkëshorti i saj, e la atë dhe bëri kërkesë për divorc, duke marrë me vete djalin e tyre tre vjeçar (aplikanti i dytë). Sidoqoftë, ajo pohoi se burri i saj vazhdonte ta rrihte. Ajo kaloi katër ditë në një strehë për gratë e abuzuara me djalin e saj por dyshohet se ishte paralajmëruar se mund të ndiqej penalisht për rrëmbimin e djalit, duke çuar në një urdhër gjykate për kujdestarinë e përbashkët, të cilën, tha ajo, burri i saj nuk e respektonte. Ngritja e akuzave ndaj burrit të saj për sulm thuhet se provokoi dhunë të mëtejshme. Kërkesat e saj për masa të përkohshme kujdestarie nuk u trajtuan si prioritet dhe ajo më në fund mori kujdestarinë vetëm kur divorci i saj u shpall më shumë se një vit më vonë. Vitin pasues ajo u godit përsëri nga ish-burri i saj dhe kërkesat e saj për ndjekje penale u refuzuan me arsyetimin se ishte një "çështje private" që kërkonte ndjekje private.

Gjykata vendosi që kishte **shkelje të Nenit 8** (e drejta për respektimin e jetës familjare) të Konventës, duke pasur parasysh efektet kumulative të dështimit të gjykatave vendore për të miratuar masa të përkohshme të kujdestarisë pa vonesë në një situatë që kishte ndikuar negativisht tek aplikantët dhe, mbi të gjitha, tek mirëqenia e aplikantit të dytë dhe mungesa e masave të mjaftueshme nga autoritetet gjatë së njëjtës periudhë si reagim ndaj sjelljes së ish-bashkëshortit të aplikantit të parë. Sipas mendimit të Gjykatës, kjo çoi në dështimin për të ndihmuar aplikantët në kundërshtim me detyrimet pozitive të shtetit sipas Nenit 8 të Konventës për të siguruar respektimin e jetës së tyre private dhe familjare. Gjykata theksoi në veçanti se konsiderimi i mosmarrëveshjes si "çështje private" ishte në mospajtim me detyrimin e autoriteteve për të mbrojtur jetën familjare të aplikantëve.

### **E.S. dhe të tierë k. Sllovakisë (nr. 8227/04)**

15 shtator 2009

Shih më lart, nën "Ndalimi i torturës dhe trajtimit çnjerëzor ose degradues".

### **A. k. Kroacisë (nr. 55164/08)**

14 tetor 2010

Tani ish-bashkëshorti i aplikantit (duke vuajtur nga çrregullimi i stresit post-traumatik, paranoja, ankthi dhe epilepsia) pretendohet se e nënshtroi atë ndaj dhunës fizike të përsëritur duke shkaktuar lëndime trupore dhe kërcënime me vdekje për shumë vite dhe gjithashtu e abuzoi rregullisht atë para vajzës së tyre të re. Pasi u fsheh, aplikanti kërkoi një urdhër gjykate që të mos lejonte që ish-bashkëshorti i saj ta ndiqte ose ta ngacmonte atë. U refuzua me arsyetimin se ajo nuk kishte treguar rrezik të menjëhershëm për jetën e saj.

Gjykata vendosi që kishte **shkelje të Nenit 8** (e drejta për respektimin e jetës private dhe familjare) të Konventës në atë që autoritetet kroate kishin dështuar të zbatonin shumë prej masave të urdhëruara nga gjykatat për të mbrojtur aplikantin ose për t'u marrë me të problemet psikiatrike të ish-bashkëshortit, të cilat dukeshin se ishin në themel të sjelljes së tij të dhunshme. Ishte gjithashtu e paqartë nëse ai i ishte nënshtuar ndonjë trajtimi psikiatrik. Gjykata më tej e shpalli **të papranueshme ankesën e aplikantit sipas Nenit 14** (ndalimi i diskriminimit) të Konventës, me arsyetimin, në veçanti, se ajo nuk kishte dhënë prova të mjaftueshme (të tilla si raporte ose statistika) për të provuar se masat ose praktikave të miratuara në Kroaci kundër dhunës në familje, ose efektet e masave ose praktikave të tilla, ishin diskriminuese.

### **Haiduová k. Sllovakisë**

30 nëntor 2010

Aplikanti u ankua në veçanti se autoritetet vendore nuk kishin arritur ta përmbushnin detyrimin e tyre ligjor për të urdhëruar që ish-bashkëshorti i saj të mbahej i ndaluar në një institucion për trajtim psikiatrik, pas dënimit të tij penal për abuzim dhe kërcënim të saj.

Gjykata vendosi se mungesa e masave të mjaftueshme në reagim ndaj sjelljes së ish-bashkëshortit të aplikantit, dhe në veçanti dështimi i gjykatave vendore për të urdhëruar ndalimin e tij për trajtim psikiatrik pas dënimit të tij, kishte çuar në **shkelje të detyrimeve pozitive të shtetit sipas Nenit 8** (e drejta për respektimin e jetës private dhe familjare) të Konventës. Ajo vuri në dukje në veçanti se, edhe pse kërcënimet e përsëritura të ish-bashkëshortit të saj nuk ishin materializuar kurrë, ato ishin të mjaftueshme për të ndikuar në integritetin psikologjik dhe mirëqenien e aplikantit, në mënyrë që të lindnin detyrimet pozitive të shtetit sipas Nenit 8.

### **Kalucza k. Hungarisë**

24 prill 2012

Aplikanti padashur ndau apartamentin e saj me burrin e dhunshëm të saj sipas së drejtës zakonore në pritje të mosmarrëveshjeve të shumta civile në lidhje me pronësinë e banesës. Ajo pretendoi në veçanti se autoritetet hungareze nuk kishin arritur ta mbronin atë nga abuzimi i vazhdueshëm fizik dhe psikologjik në shtëpinë e saj.

Gjykata arriti në përfundimin se autoritetet hungareze nuk kishin përmbushur detyrimet e tyre pozitive, në **shkelje të Nenit 8** (e drejta për respektimin e jetës private dhe familjare) të Konventës. Ajo konstatoi në veçanti se, edhe pse aplikanti kishte bërë ankesa penale kundër partnerit të saj për sulm, kishte kërkuar në mënyrë të përsëritur urdhra ndalimi që të ngriheshin kundër tij dhe kishte iniciuar procedura civile për të urdhëruar dëbimin e tij nga banesa, autoritetet nuk kishin marrë masa të mjaftueshme për mbrojtjen e saj efektive.

### **Kowal k. Polonisë**

18 shtator 2012 (vendim mbi pranueshmërinë)

Aplikanti u ankua sipas Nenit 8 (e drejta për respektimin e jetës private dhe familjare) të Konventës se Polonia kishte dështuar të përmbushte detyrimin e saj pozitiv për të mbrojtur atë, vëllain e tij më të vogël dhe nënën e tyre nga dhuna në familje duke mos ndërmarrë ndonjë hap në mënyrë që të zbatojë vendimin gjyqësor që urdhëron babanë e tij të largohet nga banesa e familjes. Aplikanti më tej pretendoi se, si rezultat, ai dhe familja e tij kishin qëndruar të ekspozuar ndaj sjelljes së dhunshme të babait, me gjithë urdhrin gjyqësor që e urdhëronte atë të largohej nga banesa.

Gjykata e deklaroi kërkesën **të papranueshme** (qartazi e pabazë), në përputhje me Nenin 35 (kriteret e pranueshmërisë) të Konventës. Duke marrë parasysh rrethanat e rastit të parë si të tërë, ajo konsideroi se nuk mund të thuhej që reagimi i autoriteteve ndaj sjelljes së babait të aplikantit kishte qenë qartazi e pabazë në lidhje me peshën e veprave në fjalë. As nuk mund të thuhej që vendimet e dhëna për rastin nuk kishin qenë të afta të kishin një efekt parandalues ose pengues në sjelljen e autorit të kimit. Ngjashëm, nuk ishte konstatuar që autoritetet kishin dështuar të shihnin situatën e aplikantit dhe dhunën në familje të shkaktuar nga babai i tij si një e tërë dhe t'i përgjigjeshin në mënyrë adekuate situatës së parë në tërësinë e saj, duke kryer, për shembull, një mori procedurash që kanë të bëjnë me raste të ndara të dhunës në familje.

### **Irene Wilson k. Mbretërisë së Bashkuar**

23 tetor 2012 (vendim mbi pranueshmërinë)

Ky rast kishte të bënte me ankesën nga një viktimë e dhunës në familje në lidhje me trajtimin e autoriteteve të procedimit penal ndaj burrit të saj për dëmtim të rëndë trupor dhe pretendimin e saj se dënimi me kusht i dhënë atij ishte shumë i butë.

Gjykata e deklaroi kërkesën **të papranueshme** (qartazi e pabazë), duke konstatuar se autoritetet e Irlandës së Veriut nuk kishin dështuar në detyrën e tyre për të mbrojtur të drejtat e aplikantit sipas Nenit 8 (e drejta për respektimin e jetës private dhe familjare) të Konventës. Ajo vuri në dukje në veçanti se aplikanti paraqiti vetëm një ankesë në vëmendjen e autoriteteve: pastaj ai incident u hetua menjëherë, bashkëshorti i saj u arrestua dhe u akuzua dhe procedimet penale pasuese u zhvilluan me shpejtësinë e duhur. Aplikanti nuk kishte bërë asnjë pretendim tjetër specifik për dhunë në Gjykatë.

### **Eremia dhe të tierët k. Republikës së Moldavisë**

28 maj 2013

Shih më poshtë, nën "Ndalimi i diskriminimit".

### **O.C.I. dhe të tierët k. Rumanisë (nr. 49450/17)**

21 maj 2019 (Aktgjykimi i Komitetit)

Pasi pushimet verore kaluan në Rumani në vitin 2015, aplikanti i parë, një shtetas rumun, vendosi të mos kthehej tek bashkëshorti i saj në Itali me dy fëmijët e tyre. Para Gjykatës, aplikanti i parë dhe fëmijët e saj u ankuan në lidhje me urdhrin për t'i kthyer fëmijët në Itali. Ata pretenduan në veçanti se gjykatat rumune nuk kishin arritur të merrnin parasysh rrezikun e madh të keqtrajtimit me të cilin përballeshin në duart e babai të tyre, i cili ishte një nga përjashtimet sipas Konventës së Hagës të 25 tetorit 1980 mbi Aspektet Civile të Rrëmbimit Ndërkombëtar të Fëmijëve e parimit që fëmijët duhet të kthehen në vendbanimin e tyre të zakonshëm.

Gjykata vendosi që kishte **shkelje të Nenit 8** (e drejta për respektimin e jetës private dhe familjare) të Konventës, duke konstatuar se gjykatat rumune kishin dështuar t'i kushtonin konsideratë të mjaftueshme rrezikut të madh të fëmijëve të aplikantit që t'i nënshtroheshin dhunës në familje kur urdhëruan kthimin e tyre tek babai i tyre në Itali, i cili ishte një nga përjashtimet e parimit sipas ligjit ndërkombëtar që fëmijët duhet të ktheheshin në vendbanimin e tyre të zakonshëm. Gjykata vuri në dukje veçanërisht se, edhe nëse kishte besim të ndërsjellë midis Rumanisë dhe autoriteteve italiane të mbrojtjes së fëmijëve sipas ligjit të BE-së, kjo nuk do të thoshte që Rumania ishte e detyruar t'i kthente fëmijët përsëri në një mjedis ku ata ishin në rrezik, duke ia lënë Italisë të merrej me abuzimin e mundshëm nëse përsëritej.

### **Levchuk k. Ukrainës**

3 shtator 2020<sup>1</sup>

Ky rast kishte të bënte me ankesën e aplikantes se hedhja poshtë e një kërkesë dëbimi kundër ish-burrit të saj e kishte ekspozuar atë dhe fëmijët e saj ndaj rrezikut të dhunës në familje dhe ngacmimit. Ajo pretendoi se gjykatat vendase kishin qenë tepër formaliste në vendimet e tyre dhe i kishin dhënë ish-burrit të saj një ndjenjë mosndëshkimi që e kishte ekspozuar atë dhe fëmijët e saj ndaj një rreziku edhe më të madh të ngacmimit dhe sulmit psikologjik.

Gjykata vendosi që kishte pasur **shkelje të Nenit 8** (e drejta për respektimin e jetës private dhe familjare) të Konventës, duke konstatuar se përgjigja e gjykatave civile ndaj pretendimit të dëbimit të aplikantes kundër ish-burrit të saj nuk ishte në përputhje me detyrimin pozitiv të shtetit për të siguruar mbrojtjen efektive të aplikantes nga dhuna në familje. Gjykata konsideroi në veçanti se autoritetet e brendshme gjyqësore nuk kishin kryer një analizë gjithëpërfshirëse të situatës dhe rrezikut të dhunës psikologjike dhe fizike në të ardhmen me të cilën përballen aplikantja dhe fëmijët e saj. Për më tepër, procedimet kishin zgjatur mbi dy vjet në tri nivele juridiksioni, gjatë të cilave aplikantja dhe fëmijët e saj mbetën në rrezik për dhunë të mëtejshme. Prandaj, bilanci i drejtë midis të gjitha interesave konkurrense private nuk ishte arritur.

<sup>1</sup>. Ky aktgjykim do të marrë formë të prerë në rrethanat e përcaktuara në Nenin 44 § 2 (aktgjykimet përfundimtare) të [Konventës Evropiane për të Drejtat e Njeriut](#).

## Vendosja e fëmijës me prejardhje abuzive

### Y.C. k. Mbretërisë së Bashkuar (nr. 4547/10)

13 mars 2012

Aplikanti dhe partneri i saj prej disa vitesh kishin një djalë në vitin 2001. Në vitin 2003 familja u shfaq në vëmendjen e shërbimeve sociale si rezultat i një incidenti "të ndezur me alkool" midis prindërve. Kishte incidente të mëvonshme të dhunës në familje dhe abuzimit me alkoolin të cilat u përshkallëzuan nga fundi i vitit 2007 me thirrjen e policisë në shtëpinë e familjes në shumë raste. Në qershor 2008 autoriteti lokal mori një urdhër mbrojtje emergjente pasi djali u lëndua gjatë një grindjeje të mëtejshme të dhunshme midis prindërve. Procedurat e kujdesit ndaj fëmijës rezultuan në një urdhër që autorizon fëmijën të vendoset për birësim. Aplikanti u ankua se refuzimi i gjykatave për të urdhëruar një vlerësim të saj si kujdestare e vetme për djalin e saj dhe dështimi i tyre për t'i vlerësuar të gjitha konsideratat relevante gjatë nxjerrjes së urdhrat të vendosjes kishte shkelur të drejtat e saj sipas Nenit 8 (e drejta për respektimin e jetës private dhe familjare) të Konventës.

Gjykata vendosi që **nuk kishte shkelje të Nenit 8** (e drejta për respektimin e jetës private dhe familjare) të Konventës, duke konstatuar se arsyet për vendimin për të nxjerrë një urdhër të vendosjes ishin të rëndësishme dhe të mjaftueshme, dhe se aplikantit i ishte dhënë çdo mundësi për të paraqitur rastin e saj dhe ishte përfshirë plotësisht në procesin e vendimmarrjes. Gjykata konstatoi në veçanti se, në dritën e historisë së rastit dhe raporteve, mendimi i gjykatës të Gjykatës së Qarkut se rifillimi i marrëdhënies së aplikantit me babanë ishte i mundshëm dhe paraqiste një rrezik për mirëqenien e fëmijës nuk u duk i paarsyeshëm. Rrjedhimisht, ndërsa ishte në interesin më të mirë të një fëmije që lidhjet e tij familjare të mbaheshin aty ku ishte e mundur, ishte e qartë se në këtë rast kjo konsideratë ishte tejkaluar nga nevoja për të siguruar zhvillimin e fëmijës në një mjedis të sigurt. Në këtë drejtim, Gjykata vuri në dukje në veçanti se ishin bërë përpjekje për të rindërtuar familjen përmes ofrimit të mbështetjes për abuzimin me alkoolin dhe mundësive për ndihmë prindërore. Kur aplikanti tregoi se ishte ndarë nga babai i fëmijës, asaj më tej iu ishin dhënë detaje të mbështetjes për dhunën në familje që mund të kishte qasje. Sidoqoftë, u duk se ajo nuk kishte arritur një mbështetje të tillë dhe ishte pajtuar përfundimisht me babanë e fëmijës.

## Konfidencialiteti i korrespondencës dhe detyrimet përmes internetit

### Buturugë k. Rumanisë

11 shkurt 2020

Ky rast kishte të bënte me pretendime për dhunë në familje dhe shkelje të konfidencialitetit të korrespondencës elektronike nga ish-bashkëshorti i aplikantit, i cili u ankua për mangësi në sistemin për mbrojtjen e viktimave të këtij lloji të dhunës. Aplikanti u ankua në veçanti për joefektivitetin e hetimit penal për dhunën në familje të cilën ajo pretendonte se kishte vuajtur. Ajo gjithashtu u ankua se siguria e saj personale nuk ishte siguruar në mënyrë adekuate dhe kritikoi refuzimin e autoriteteve për të shqyrtuar ankesën e saj në lidhje me shkeljen e konfidencialitetit të korrespondencës së saj nga ish-bashkëshorti.

Gjykata vendosi që kishte **shkelje të Nenit 3** (ndalimi i trajtimit çnjerëzor ose degradues) **dhe Nenit 8** (e drejta për respektimin e jetës private dhe korrespondencës) të Konventës për shkak të dështimit të shtetit për të përmbushur detyrimet e tij pozitive sipas atyre dispozitave. Ajo konstatoi në veçanti se autoritetet kombëtare nuk kishin adresuar hetimin penal për ngritjen e çështjes specifike të dhunës në familje dhe se ata kishin dështuar në këtë mënyrë të siguronin një përgjigje të përshtatshme për seriozitetin e fakteve të ankuara nga aplikanti. Hetimi për aktet e dhunës kishte qenë i mangët dhe nuk ishte shqyrtuar bazueshmëria e ankesës në lidhje me shkeljen e konfidencialitetit të korrespondencës, e cila ishte e lidhur ngushtë me ankesën për dhunë. Me atë rast, Gjykata përfundimisht theksoi se detyrimet përmes internetit ishin njohur aktualisht si një aspekt i dhunës ndaj grave dhe vajzave, dhe se ato mund të merrnin formë të ndryshme, duke përfshirë shkeljet kibernetike të privatësisë, ndërhyrjen në kompjuterin e viktimës dhe marrjen, ndarjen dhe manipulimin e të dhënave dhe imazheve, përfshirë të dhënat private.

## Mbrojtja e pronës (Neni 1 i protokollit nr. 1 të Konventës)

### J.D. dhe A.k. Mbretërisë së Bashkuar (Aplikimet nr. 32949/17 dhe 34614/17)

24 tetor 2019

Shih më poshtë, nën "Ndalimi i diskriminimit".

## Ndalimi i diskriminimit (Neni 14 i Konventës)

### Opuz k. Turaisë

9 qershor 2009

Aplikanti dhe nëna e saj u sulmuan dhe kërcënuan për shumë vite nga burri i aplikantit, në pika të ndryshme duke lënë të dy gratë me lëndime kërcënuese për jetën. Me vetëm një përjashtim, asnjë ndjekje penale nuk u ngrit kundër tij me arsyetimin se të dy gratë kishin tërhequr ankesat e tyre, pavarësisht nga shpjegimet e tyre që bashkëshorti i kishte ngacmuar duke i kërcënuar se do t'i vriste. Më pas, ai goditi me thikë gruan e tij shtatë herë dhe iu dha një gjobë e barabartë me rreth 385 euro, e pagueshme me këste. Të dy gratë paraqitën ankesa të shumta, duke pretenduar se jeta e tyre ishte në rrezik. Bashkëshorti u mor në pyetje dhe u la i lirë. Më në fund, kur dy gratë po përpiqeshin të largoheshin, bashkëshorti qëlloi për vdekje vjehrrën e tij, duke argumentuar se i ishte rrezikuar nderi i tij. Ai u dënua për vrasje dhe u dënua me burgim të përjetshëm, por u la i lirë në pritje të ankesës së tij, pas së cilës gruaja e tij pretendoi se ai vazhdoi ta kërcënonte atë.

Gjykata vendosi se kishte **shkelje të Nenit 2** (e drejta për jetë) të Konventës në lidhje me vrasjen e nënës së aplikantit dhe **shkelje të Nenit 3** (ndalimi i trajtimit çnjerëzor ose degradues) të Konventës në lidhje me dështimin e shtetit për të mbrojtur aplikantin. Ajo konstatoi se Turqia kishte dështuar të vendosë dhe zbatojë një sistem për ndëshkimin e dhunës në familje dhe mbrojtjen e viktimave. Autoritetet madje nuk kishin përdorur masat mbrojtëse në dispozicion dhe kishin ndërprerë procedurat si "çështje familjare" duke injoruar se pse ishin tërhequr ankesat. Duhet të kishte pasur një kornizë ligjore që do të lejonte zhvillimin e procedurës penale, pavarësisht nëse ankesat janë tërhequr.

Gjykata gjithashtu vendosi - për herë të parë në një rast të dhunës në familje - që kishte **shkelje të Nenit 14** (ndalimi i diskriminimit) të Konventës, **bashkë me Nenit 2 dhe 3**: ajo vuri në dukje se dhuna në familje prekte kryesisht gratë, ndërsa pasiviteti i përgjithshëm dhe diskriminues gjyqësor në Turqi krijoi një klimë që ishte e favorshme për të. Prandaj, dhuna e pësuar nga aplikanti dhe nëna e saj mund të konsiderohet se ka qenë e bazuar-në-gjini dhe diskriminuese ndaj femrave. Përkundër reformave të ndërmarra nga qeveria turke viteve të fundit, mos reagueshmëria e përgjithshme e sistemit ligjor dhe mosndëshkimi i agresorëve, si në rastin e aplikantit, kanë treguar një angazhim të pamjaftueshëm nga ana e autoriteteve që të ndërmarrin veprime të duhura për të adresuar dhunën në familje.

### A. k. Kroacisë (nr. 55164/08)

14 tetor 2010

Shih më lartë, nën "E drejta për respektimin e jetës private dhe familjare".

### **Eremia dhe të tjerët k. Republikës së Moldavisë**

28 maj 2013

Aplikanti i parë dhe dy vajzat e saj u ankuan për dështimin e autoriteteve moldave për t'i mbrojtur ata nga sjellja e dhunshme dhe abuzive e bashkëshortit dhe babait të tyre, një zyrtar policor.

Gjykata vendosi që kishte **shkelje të Nenit 3** (ndalimi i trajtimit çnjerëzor dhe degradues) të Konventës në lidhje me aplikantin e parë në atë që, pavarësisht nga njohuritë e tyre për abuzimin, autoritetet kishin dështuar të marrin masa efektive kundër bashkëshortit të saj dhe për ta mbrojtur atë nga dhuna e mëtejshme në familje. Më tej, u vendos që kishte **shkelje të Nenit 8** (e drejta për respektimin e jetës private dhe familjare) të Konventës në lidhje me vajzat, duke marrë parasysh që, pavarësisht nga efektet e dëmshme psikologjike të tyre që dëshmonin dhunën e babait të tyre ndaj nënës në shtëpinë e familjes, pak ose asnjë veprim nuk ishte ndërmarrë për të parandaluar përsëritjen e një sjelljeje të tillë. Së fundmi, Gjykata vendosi se kishte **shkelje të Nenit 14** (ndalimi i diskriminimit) të Konventës **lexuar bashkë me Nenin 3** sa i përket aplikantit të parë, duke konstatuar se veprimet e autoriteteve nuk kishin qenë një dështim i thjeshtë ose vonesë në trajtimin e dhunës ndaj saj, por kishin arritur ta miratonin vazhdimisht një dhunë të tillë dhe të reflektonin një qëndrim diskriminues ndaj aplikantit të parë si grua. Në këtë drejtim, Gjykata vuri në dukje se gjetjet e Raportuesit Special të Organizatës së Kombeve të Bashkuara mbi dhunën ndaj grave, shkaqet dhe pasojat e saj vetëm mbështetën përshtypjen se autoritetet nuk e vlerësuan plotësisht seriozitetin dhe shkallën e problemit të dhunës në familje në Republikën e Moldavisë dhe efektin e saj diskriminues mbi gratë.

Shih edhe: **B. k. Republikës së Moldavisë (nr. 61382/09)** dhe **Mudric k. Republikës së Moldavisë**, aktgjykimet e 16 korrikut 2013; **N.A. k. Republikës së Moldavisë (nr. 13424/06)**, aktgjykimi i 24 shtatorit 2013; **T.M. dhe C.M. k. Republikës së Moldavisë**, aktgjykimi i 28 janarit 2014; **Munteanu k. Republikës së Moldavisë**, aktgjykimi i 26 majit 2020.

### **Rumor k. Italisë**

27 maj 2014

Aplikanti u ankua se autoritetet kishin dështuar ta mbështesnin atë pas incidentit të rëndë të dhunës në familje kundër saj në nëntor 2008 ose për ta mbrojtur atë nga dhuna e mëtejshme. Ajo pretendoi në veçanti se ish-partneri i saj nuk ishte i obliguar t'i nënshtronte trajtimit psikologjik dhe vazhdoi të përbënte kërcënim për të dhe për fëmijët e saj. Ajo më tej pretendoi se qendra e pritjes e zgjedhur për arrestin e tij shtëpiak, e vendosur vetëm 15 km nga shtëpia e saj, ishte joadekuate, duke pohuar se ajo ishte frikësuar dy herë nga punonjësit e qendrës së pritjes që ishte në shkelje të një urdhri gjykatë që ndalon çdo formë të kontaktit me ish-partnerin e saj. Së fundmi, ajo pohoi se këto dështime kishin qenë rezultat i pamjaftueshmërisë së kornizës legjislative në Itali në fushën e luftës kundër dhunës në familje dhe se kjo e diskriminonte atë si grua.

Gjykata vendosi që **nuk kishte shkelje të Nenit 3** (ndalimi i trajtimit çnjerëzor dhe degradues) **vetëm dhe bashkë me Nenin 14** (ndalimi i diskriminimit) të Konventës. Ajo konstatoi se autoritetet italiane kishin në fuqi një kornizë legjislative që i lejonte ata të merrnin masa ndaj personave të akuzuar për dhunë në familje dhe se ajo kornizë kishte qenë efektive në ndëshkimin e autorit të krimit viktimë i të cilit ishte aplikanti dhe në parandalimin e përsëritjes së sulmeve të dhunshme kundër integritetit të saj fizik.

### **M.G. k. Turqisë (nr. 646/10)**

22 mars 2016

Ky rast kishte të bënte me dhunën në familje të përjetuar nga aplikanti gjatë martesës së saj, kërcënimet e bëra kundër saj pas divorcit të saj dhe procedurave pasuese. Në veçanti, aplikanti i kritikoi autoritetet vendore për dështimin në parandalimin e dhunës së cilës i ishte nënshtruar. Ajo gjithashtu u ankua për diskriminim të përhershëm dhe sistematik në lidhje me dhunën ndaj grave në Turqi.

Gjykata vendosi që kishte **shkelje të Nenit 3** (ndalimi i trajtimit çnjerëzor ose degradues) të Konventës, duke konstatuar se mënyra në të cilën autoritetet turke i kishin kryer procedurat penale nuk mund të konsideroheshin se i plotësonin kërkesat e Nenit 3. Ajo vuri në dukje në veçanti se autoritetet kishin marrë një qëndrim pasiv, në atë që procedurat penale ishin hapur më shumë se pesë vjet e gjashtë muaj pasi aplikanti kishte bërë një ankesë kundër bashkëshortit të saj dhe se procedurat me sa duket ishin ende në pritje. Në këtë rast, Gjykata gjithashtu vendosi që kishte **shkelje të Nenit 14** (ndalimi i diskriminimit) të Konventës **lexuar bashkë me Nenin 3**, duke konstatuar se pasi divorci u shpall (më 24 shtator 2007) dhe deri në hyrjen në fuqi të një Ligji të ri (nr. 6284) më 20 mars 2012, korniza legjislative në fuqi nuk garantoi që aplikanti, një e divorcuar, mund të përfitonte nga masat e mbrojtjes, dhe vuri në dukje se për shumë vite pas aplikimit në gjykatat kombëtare, ajo ishte detyruar të jetonte me frikën e sjelljes së ish-bashkëshortit të saj.

### **Halime Kılıç k. Turqisë**

28 qershor 2016

Ky rast kishte të bënte me vdekjen e vajzës së aplikantit, e cila u vra nga burri i saj pavarësisht se kishte bërë katër ankesa dhe kishte marrë tre urdhra mbrojtjeje dhe urdhra.

Gjykata vendosi që kishte **shkelje të Nenit 2** (e drejta për jetë) dhe **shkelje e Nenit 14** (ndalimi i diskriminimit) **të marra së bashku me Nenin 2** të Konventës. Ajo konstatoi në veçanti se procedurat vendore nuk kishin arritur të përmbushnin kërkesat e Nenit 2 të Konventës për të siguruar mbrojtje për vajzën e aplikantit. Duke mos u ndëshkuar dhe mos respektimi i urdhrave të lëshuar ndaj bashkëshortit të këtij të fundit, autoritetet kombëtare i kishin privuar urdhrat nga çdo efektshmëri, duke krijuar kështu një kontekst të mosndëshkimit duke e bërë të mundur që ai të sulmonte vazhdimisht bashkëshorten e tij pa u thirrur para përgjegjësisë. Gjykata gjithashtu konstatoi të papranueshme që vajza e aplikantit kishte mbetur pa burime ose mbrojtje kur u përball me sjelljen e dhunshme të burrit të saj dhe se duke i mbyllur sytë ndaj akteve të përsëritura të dhunës dhe kërcënimeve me vdekje ndaj viktimës, autoritetet kishin krijuar një klimë që ishte e favorshme për dhunën në familje.

### **Talpis k. Italisë**

2 mars 2017

Shih më lart, nën "E drejta për jetë".

### **Bălsan k. Rumanisë**

23 maj 2017

Aplikanti pretendoi se autoritetet kishin dështuar ta mbrojnë atë nga dhuna e përsëritur në familje dhe ta mbajnë bashkëshortin e saj përgjegjës, pavarësisht ankesave të saj të shumta. Ajo gjithashtu pohoi se toleranca e autoriteteve ndaj akteve të tilla të dhunës e kishte bërë atë të ndihej e zhvlerësuar dhe e pafuqishme.

Gjykata vendosi që kishte **shkelje të Nenit 3** (ndalimi i trajtimit çnjerëzor ose degradues) të Konventës për shkak të dështimit të autoriteteve për të mbrojtur në mënyrë adekuate aplikantin nga dhuna e bashkëshortit të saj, dhe **shkelje të Nenit 14** (ndalimi i diskriminimit) të Konventës **lexuar bashkë me Nenin 3** sepse dhuna kishte qenë e bazuar në gjini. Gjykata vuri në dukje në veçanti se bashkëshorti i aplikantit e kishte nënshtruar atë ndaj dhunës dhe se autoritetet duhej të kishin qenë në dijeni të mirë të këtij abuzimi, duke pasur parasysh thirrjet e saj të përsëritura për ndihmë si në polici ashtu edhe në gjykata. Për më tepër, megjithëse ekzistonte një kornizë ligjore në Rumani me të cilën të ankoheshin për dhunën në familje dhe të kërkonin mbrojtjen e autoriteteve, të cilën aplikanti e kishte përdorur plotësisht, autoritetet kishin dështuar t'i zbatonin dispozitat ligjore përkatëse në rastin e saj. Autoritetet madje konstatuan që aplikanti kishte provokuar dhunën në familje ndaj saj dhe konsideruan se nuk ishte aq serioze sa të binte në fushëveprimin e ligjit penal.

Një qasje e tillë e kishte privuar kornizën ligjore kombëtare nga qëllimi i saj dhe ishte në kundërshtim me standardet ndërkombëtare për dhunën ndaj grave. Në të vërtetë, pasiviteti i autoriteteve në rastin aktual kishte pasqyruar një qëndrim diskriminues ndaj aplikantit si një grua dhe kishte treguar një mungesë angazhimi për të adresuar dhunën në familje në përgjithësi në Rumani.

### **Volodina k. Rusicë**

9 korrik 2019

Ky rast kishte të bënte me ankesën e aplikantit se autoritetet ruse nuk kishin arritur ta mbronin atë nga dhuna e përsëritur në familje, duke përfshirë sulme, rrëmbime, ndjekje dhe kërcënime. Ajo gjithashtu pretendoi se regjimi aktual ligjor në Rusi ishte i papërshtatshëm për trajtimin e një dhune të tillë dhe diskriminuese ndaj grave.

Gjykata vendosi që kishte **shkelje të Nenit 3** (ndalimi i trajtimit çnjerëzor ose degradues) të Konventës, duke konstatuar se aplikanti ishte keqtrajtuar fizikisht dhe psikologjikisht nga ish-partneri i saj dhe se autoritetet ruse nuk kishin arritur të respektonin me detyrimet e tyre sipas Konventës për ta mbrojtur atë nga abuzimi i tij. Ajo gjithashtu vendosi se kishte **shkelje të Nenit 14** (ndalimi i diskriminimit) të Konventës **marrë bashkë me Nenin 3 të Konventës**. Në këtë drejtim, Gjykata vuri në dukje në veçanti se dhuna në familje nuk njihej në ligjin rus dhe se nuk kishte diçka të tillë si urdhra ndalimi ose mbrojtjeje. Këto dështime demonstuan qartë se autoritetet ngurronin të pranonin peshën e problemit të dhunës në familje në Rusi dhe efektin e saj diskriminues mbi gratë.

### **J.D. dhe A k. Mbretërisë së Bashkuar (Aplikimet nr. 32949/17 dhe 34614/17)**

24 tetor 2019

Aplikanti i dytë në këtë rast, duke qenë në rrezik të dhunës ekstreme në familje, u përfshi në një "Skemë të Shenjtë", që do të thoshte gjithashtu se kishte disa përshtatje në pronën e saj (përfshirë instalimin e një "dhome paniku" në papafingo për veten e saj dhe djalin e saj me të cilin jetonte në një shtëpi me tre dhoma gjumi). Ajo pohoi që rregullat e reja mbi përfitimet e strehimit në sektorin e strehimit social (i njohur jozyrtarisht si "taksa e dhomës së gjumit") e diskriminuan atë për shkak të situatës së saj të veçantë si viktimë e dhunës me bazë gjinore.

Gjykata vendosi që kishte **shkelje të Nenit 14** (ndalimi i diskriminimit) të Konventës **bashkë me Nenin 1** (mbrojtja e pronës) **të protokollit nr. 1** në lidhje me aplikantin e dytë. Ajo vuri në dukje në veçanti se qëllimi i rregullores për të inkurajuar njerëzit të lëvizin ishte në kundërshtim me qëllimin e Skemës së Shenjtë për të lejuar viktimat e dhunës me bazë gjinore të qëndronin në shtëpitë e tyre. Ndikimi i trajtimit të aplikantit të dytë në të njëjtën mënyrë si të tjerët që u nënshtrohen rregullave të reja të përfitimit të strehimit ishte joproporcional pasi nuk korrespondonte me qëllimin legjitim të masës. Për më tepër, Qeveria e MB-së nuk kishte dhënë ndonjë arsye bindëse për të justifikuar përparësinë e synimit të skemës mbi atë të lejimit të viktimave të dhunës në familje të qëndrojnë në shtëpitë e tyre.

### **Kërkesa në pritje**

#### **Tkheldze k. Georgjisë (nr. 33056/17)**

Kërkesa i është komunikuar qeverisë gjeorgjiane më 23 qershor 2017

Shih më lart, nën "E drejta për jetë".

## Leximi më tej

Shih gjithashtu uebfaqen e Këshillit të Evropës **"Veprimi Kundër Dhunës ndaj Grave dhe Dhunës në Familje"**.



---

**Kontakti i medias:**  
Tel.: + 33 (0)3 90 21 42 08